

at Staten havde udviklet sig saaledes, som det var at haabe, at den kunde og vilde udvikle sig, men paa den Maade har den ikke udviklet sig. Saalænge Statsforholdene ere saa tve-tydige, usikre og uklare, som de nu ere, er det høist urigtigt at faae en Finantsminister, som gaar op i Monarchiets Finantsministers Person. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at forskjellige Talere og blandt andre det ærede Medlem fra Møen (H. Hage) tydeligt have lagt for Dagen, at det, som paa en vis Maade laae i dette Forhold, var en ny Ordning af hele vor politiske Tilværelse. Det ærede Medlem fra Møen har tydeligt sagt, at det Standpunkt, hvorpaa jeg stod, da vi ordnede Samstaten, var ikke det rigtige eller holdbare; men jeg ved ikke, at der legaliter ligger Andet for. Om vi kunne komme til at faae en sliq Statsordning, skal jeg ikke undersøge, jeg skal ikke engang sige, hvad der i den Henseende kan være det Bedste, men saa Meget vil jeg sige, at det, som giver os Styrke til at faae den Statsordning, som vi maae ønske, og det, som kan tjene os bedst, det er, at vi ikke forlade det legale Underlag, som har faaet en politisk Betydning udenfor os. Her er ikke Spørgsmaal om, hvad vi erkjende for rigtigt, med mindre Røgen tør staa frem og sige, at vi have Magt til at gjøre vor Ret til en eur opæisf Ret; Spørgsmaalet er om, hvad vi kunne bringe til en Retsanerkjendelse udenfor os i Genhold til det Retsforhold, hvori vi engang ere traadte, og naar det ærede Medlem fra Mariager (M. Hage) opfordrede Ministeriet, og da den ærede Conseilspræsident er her tilstede, maa Spørgsmaalet vel nærmest være rettet til ham, til at erklære, om — saaledes troer jeg, at Ordene omtrent faldt — Ministeriet vil gjøre flere Indbømmelser, end det allerede har gjort, da forekommer det mig, at der i dette Spørgsmaal ligger noget saa Uheldigt, som kun kan komme frem i en Sag som denne; det stod ogsaa i den fuldstændigste Modsetning, idetmindste efter min Mening, til det Tillidsvotum, som det nævnte ærede Medlem gav Ministeriet. — Dersom Conseilspræsidenten af egen Lyst eller Drift, uden Nødvendighed, gjør en eneste Indbømmelse, kunne vi ikke have nogen Tillid til ham; men naar vi skulde kunne nære Tillid til ham, maae vi

gaae ud fra den Forudsætning, at han har anvendt ethvert Middel, der stod i hans Magt, for at undgaae enhver Indbømmelse, som efter hans Mening var til Glæde for Staten, og at Alt, hvad der er gjort, er skeet, for at fremhæve Staten i den Skikkelse, som efter hans Overbeviisning og de rettlige bestaaende Forhold bør opretholdes, og for at bevare Freden i et Dieblis, hvor han ikke troede, at man ved Krig kunde opnaae Noget. Dersom Sagen ikke skulde kunne opfattes paa denne Maade, og dersom Ministeriet i mindste Maade skulde kunne opfatte det paa en anden Maade, kunne vi ikke have Tillid til det.

Medens der nu for mit Vedkommende ikke er Spørgsmaal om, om jeg har Tillid til Ministeriet eller ikke, vil jeg ganske simpelt spørge, om vi kunne forbedre eller forværre vor Stilling ved at forsøge paa at tilkjendegive Mistillid eller Tillid til Ministeriet, og i den Henseende maa jeg udtale som min Formening, at vi her i denne Forsamling paa den bedste Maade støtte Ministeriet og hele vor Stilling, naar vi forhandle med Ministeriet som et Ministerium for vore særlige Anliggender, og naar vi gjøre Ministeriet til intet Andet, end til et Ministerium for de særlige Anliggender, som ligge under vor Magt. Hvorfor jeg er imod den Foranstaltning, som Ministeriet har tilraadet Kongen. — thi det er Ministeriets Indstilling, hvorom det her dreier sig — det er, fordi den gjør vor hele Stilling uklar og for Ministeriet langt vanskeliggere at definere ligeoverfor den ydre Verden, end Tilfældet var før. Naar der siges, at vi ikke skulde rette os efter hvad Slesvig-Holstenerne ønske, saa er der maastee Ingen, der i denne Stat — jeg vil ikke sige i denne Sal — tidligere end jeg har sagt: Huff paa, at Schleswig-Holsteinismen er Eders Fjende, den er en bureaukratisk Organisme, og alle bureaukratiske Organismer, hvorformhøst de findes, ere Friheden imod og skabe forkeerte Constellationer. Her er nok, som vide, at jeg for længe siden har staaet ved disse Ord, men jeg siger, at staae vi ind paa den Wei, som Mange nu ville betræde, ville vi paany fremkalde Spøggelset: Schleswig-Holsteinismen, ikke med Berettigelse, men med et Skin af Berettigelse, og hvad er det, vi fægte